Det anmärkningsvärda är, att dessa trenne gamla runrader icke fullt överensstämma i fråga om tecknens ordningsföljd. Kylverstenens runrad (se avb. 1) har *p*-runan ᛈ stående framför tecknet ᛇ, en runa, vars ursprungliga ljudvärde är osäkert, och *d*-runan ᛞ framför *o*-runan ᛟ. På Vadstenabrakteaten och Grumpanbrakteaten är förhållandet i bägge fallen det motsatta. Runan ᛞ är visserligen på den först-

Avb. 2. Vadstenabrakteatens runrad renritad. (Sista tecknet dolt under en pärla.)

nämnda dold av en pärla. Den kan emellertid spåras vid iakttagelse av hängsmyckets baksida, där tecknets vertikala linjer lämnat tvenne skönjbara avtryck. På Grumpanbrakteaten är *d*-runan ᛞ fullt synlig och står sist (omedelbart efter *o*-runan ᛟ, vilken upptill är något otydlig). Se avb. 2 och avb. 3. Andra runradsristningar från äldre tid överensstämma undantagslöst med de svenska brakteaternas runrad

Avb. 3. Grumpanbrakteatens runrad renritad. (Om 22:a tecknet se s. 54 f.)

i fråga om teckenföljden ᛇᛈ. Till teckenföljden ᛟᛞ finnes däremot ingen äldre parallell, beroende på, att runradsristningarna på Charnayspännet (se avb. 4) och på den nyupptäckta Brezapelaren (se avb. 5) sakna de allra sista tecknen. På ett i floden Thames funnet kortsvärd (scramasax) finnes runraden utökad med vissa nya rent angelsaxiska tecken. Några arkeologer ha emellertid velat hänföra detta föremål till ganska sen tid. Detta runminnesmärke kan för övrigt